

תועמלן אסקין
בביתו של מיליונר אמריקאי

כיום נוצר אינטרנציונל חדש של "הרוב המוסרי", שנוסף על קורקודו האמריקאי והישראלי מצטרף אליו הקורקוד הצרפתי שלו, אף הוא תחת הכינוי "הימין החדש".

● אינטרנציונל "הרגליים" השחורות

קבוצה זו מקיפה כ-2000 חברים, והיא מטיפה בגלוי לתיאוריות גזעניות ולכינונה של "חברה חדשה", על חורבות הדמוקרטיות של העולם המערבי.

הכינוי "הרגליים השחורות" הופיע בימי מלחמת השיחור האלג'ירית, למתיישבים הצרפתיים, שפעלו בדרכים פאשיסטיות, כדי לדכא את המתקוממים.

בניגוד לקבוצות נאציות קטנות, המרשות את אידופה לאורכה ולרוחבה, בונה "הימין החדש" הצרפתי את תדמיתו על צביון מרעי מכובד, חברי תנועה זו אינם שרידים נוסטאלגיים של האס"א. רובם כשנות ה-30 לחייהם, פרופסורים, פקידים ואנשי-מרע. הלבוש המקובל עליהם הוא חליפות-פלאגל אפורות קלאסיות, גנישותיהם מתקיימות במועדונים אלגנטיים ואכסלקוסיביים.

ביטאונם הוא פיגארו מגאזין, השייך לאליהו העיתונות ז'אק הארסן, כתביעת המעניק להם את הבסיס האידיאולוגי והאינטלקטואלי להשקפותיהם הפוליטיות.

הרעיון המרכזי של "הימין החדש" בצרפת מתבסס על הנחתיים הקרי בעת שכל בני-האדם אינם שווים, אלא נבדלים איש מרעהו בהתאם לאיני טליגנציה הטבעית שלהם, השכלתם, הרקע הביולוגי והלאומי ובעיקר — נתוניהם הדתיים.

הבולט שבין אנשי "הימין החדש" הצרפתי הוא אליין דה-בנאוה, שתימצת את השקפתו במילים:

"האובי שלנו איננו הקומוניזם, השמאל או החתרנות, אלא התיאוריה של השוויון..."

בדומה לאחיהם האמריקאיים, נושאים מנהיגי "הימין החדש" הצרפתי את עיניהם בהערצה בלתי-מסויגת לישראל, שבה הם רואים מדינה המבוססת על התיאוריה של שילטון בעלי זכויות-יתר — מצב שעליו הם ממליצים לכל העולם המערבי.

כך מתוהוה המשולש-אידיאולוגי החדש של "הימין החדש", כאשר הצלע הישראלית מוצגת כקורה-מערקה הראשון של אינטרנציונל ה"רגליים-השחורות".

בשנה האחרונה, נוצרה התשתית האידיאולוגית-אירגונית של גוף המכנה עצמו כ"ימין ישראלי חדש". (המשך בעמוד 56)

ניבעו בהתנגדות זו כמה פרצות. למשל, בין תומכי הנשיא רגן והכומר פולוול מצויים גורמים לאימבוטלים של היהדות האורתודוקסית, שמעורה לא התלחבה מהליברלים היהודי, ושחלקה טרם הכיר בקיומה של מדינת-ישראל. יהודים אלה, המתרכזים ברובעים החזרים של ניו-יורק, למדו כיצד לנצל את כוחם האלקטורלי, והפכו גורם חשוב במחנהו של רגן. עד כדי כך, שמערכת-הבחירות השניה של רגן החלה דווקא בגטו יהודי זה.

במסגרת פוליטית זו, צמחו מני היגים פוליטיים, כמו מושה שירר, מראשי אגודת-ישראל בארצות-הברית, המשתדלים עם "הרוב המוסרי", בעיקר בהתנגדות לתיקון החוקה, שנועד להעניק שוויון-זכויות לנשים.

רוב מנהיגי "הרוב המוסרי" אינם מצליחים להסתיר עד תום את איבתם ליהדות ארצות-הברית, ובעיקר את איבתם לחלקה של זו בליברליזציה שעברה מאז מלחמת-העולם השניה על החברה האמריקאית ותרבותה.

לעומת זאת, אין ראשי "הרוב המוסרי" מסתירים את הערצתם לכוונה הצבאית של ישראל.

אחד ממנהיגי "הרוב המוסרי", ג'ימי סווגארט, דיבר, בעת ביקורו בישראל, בראיון שהעניק לכתב גרוזלם פוסט, על "האומץ, התושיה, העמידה האיתנה של הישראלים..." אותו כומר אף ציין את "המורשת התנכית של ישראל" כדבר המשותף ל"רוב המוסרי" ולישראל. יחד עם זאת התאכזב מכך שמראיינו הציג את עצמו כיהודי שאינו שומר-מצוות.

לאנשי "הרוב המוסרי" קל יותר להזדהות עם ישראל-שלה-הליכוד מאשר עם ישראל-שקרמה-לליכוד. מישטרו של מנחם בגין היה גזור לפי טעמים: יחס של כבוד לערכי הדת והמסורת, שילטון ימני מהבחינה הכלכלית והחברתית, והעיקר, האמונה בברית-בין-הביתרים ו"גבולות הכבשחה".

הבסיס לאמונתו של ג'רי פולוול לגבי הקשר שבין מאמיניו לישראל נוסח בסיו כך: "אני מאמין, כי אלוהים מתייחס לכל האומות לפי היחס שלהם לישראל. אני מאמין, כי ההיסטוריה תומכת בזה. ה' אמר לאברהם לפני 4000 שנה: אברך את מי שייברך אותך, ואקלל את מי שמקלל אותך..."

בביקורו האחרון בישראל, סיפר ג'רי פולוול בראיון לשבועון הליכוד יומן השבוע ז"ל: "אין ספק כי יהודה ושומרון חייבים להיות חלק מישראל... אני מאמין, כי ההחלטה לספח את הגולן היתה נכונה, והגולן צריך להיות חלק בלתי-נספר מישראל..."

שהיהודים יתקבצו להם ב"ארץ-הקודש", וכאשר יתגלה ישוע בשנית, יקבלוהו גם היהודים כמשיחם. היהודים אשר יסרבו לקבלו כמשיחם — ילכו לתופת, ביחד עם כל החוטאים האחרים. ואז ימלך ישוע מירושלים על העולם כולו. ומירושלים תתחיל הראמה הגדולה של חזון אחרית-הימים. לכן רואים אנשי "הרוב המוסרי" בתקומתה של מדינת-ישראל הוכחה לכך שגבואות כיתב-הקודש הנוצריים אכן מתגשמות.

זוהי גם הסיבה לכך שהם מסייעים בממון לחלק מתנועות-הימין בישראל, ואף מימנו את ההגנה המישפטית על תלמידיו של הרב ישראל אריאל, שנתפסו בניסיון ההשתלטות על הריהבית.

בדומה לשותפיהם הישראלים, לוחמים אנשי "הרוב המוסרי" של פולוול מלחמת-חורמה במה שהם מכנים "הומאניזם חילוני" וב"פסיכולוגיה ההומאניסטית-המודרנית ושאר צידות-האמנות, שהם מכנים "יצירות השטן".

אחד מבכירי תלמידיו של פולוול, טימותי לאייה, קבע כאחת מדרשותיו: "רוב הרעות שבעולם מקורן בהומאניזם, אשר השתלט על הממשלה שלנו, על האו"ם, על החינוך, על הטלוויזיה ועל רוב הדברים בעלי ההשפעה בחיים..." הרמז הוא לתרבות היהודית בארצות-הברית, שניצבה כראש מאבקם של השחורים ויצאה נגד המילחמה בנוויאטנאם.

גישה זו הביאה לברית עם הישראלים, שפיתרונם היחיד לעימות הישראלי-ערבי הוא מבעד לכוונה העוזה.

● צה"ל בראש צבאות ישוע

כתוצאה מלחציו של ראש-הממשלה לשעבר, מנחם בגין, הוענק בשנת 1980, בניו-יורק, פרס "ז'בוטינסקי" לג'רי פולוול ולעוד שלושה כמרים מראשי תנועת "הרוב המוסרי". הפרס הוענק להם אישית ימדי מנחם בגין, שביקר אז בארצות-הברית.

הענקת הפרס חיוקה את הקשר שבין מנהיגי "הרוב המוסרי" ומנהיגי הימין הישראלי. אך היא עוררה מורת-רוח רבה בקרב התנהגה היהודית בארצות-הברית.

רובה של יהדות ארצות-הברית מתייחס כשאינפס לאנשי "הרוב המוסרי", והעולם שאותו מייצג "הימין החדש" האמריקאי. אלא שהתנגדות זו אינה אחידה.

עליית הליכוד לשלטון בישראל, הולכים ומתהדקים קשריה עם ישראל.

פולוול ומאמיניו מטיפים לדרך של "המסורת היהודית-נוצרית", וקוראים לקואליציה בין אנשי האמונה הנוצריים (פרוטסטנטים וקאתולים) עם היהודים — מעין ברית צבאית בין "הגזרת התנ"ך" ל"עוזה" הישראלית.

מאמיניו של פולוול פועלים כדי להכניס למערכת-החינוך האמריקאית את הנוסח התנ"כי של מעשה-בראשית, כתחליף לתורת דארווין. הגלמרת כיום בארצות-הברית, הם מציגים, למשל, את יו הפנר, עורכו ובעליו היהודי של הירחון פלייבוי, כ"מציג השטן עלי-ארמות". פולוול וחבריו לדיעה רוצים שאמריקה תקיא מתוכה את פלייבוי, את ההומוסקסואליות הגואה ושאר סממני "הליברליזם השמאלני".

כתחליף לכך הם חפצים לראות אמריקה "נקיה", שורשית ומקורית, כמו זו שהתקיימה, כמאמר פולוול, "לפני שאבותיו של הפנר הגיעו ליבשת החדשה..." — אימרה אנטישמית שלא הגיעה מן הסתם לאוזנו של מנחם בגין ושאר העמיתים הישראלים של פולוול.

אחת המטרות החשובות ביותר לפעולת "הרוב המוסרי" בארצות-הברית היא הניסיון להנהיג תפילת-חוכה נוצרית בכתייהספר הציבוריים (תפילות כאלה אסורות בעיקבות מערכה מישפטית ארוכה, שניהלה ארחת יהודיה), הם תובעים גם לסלק מספריות כתייהספר רשימה ארוכה של "ספרים בלתי-מוסריים", וביניהם רבים הנמנים עם מיטב הסיפורות העולמית.

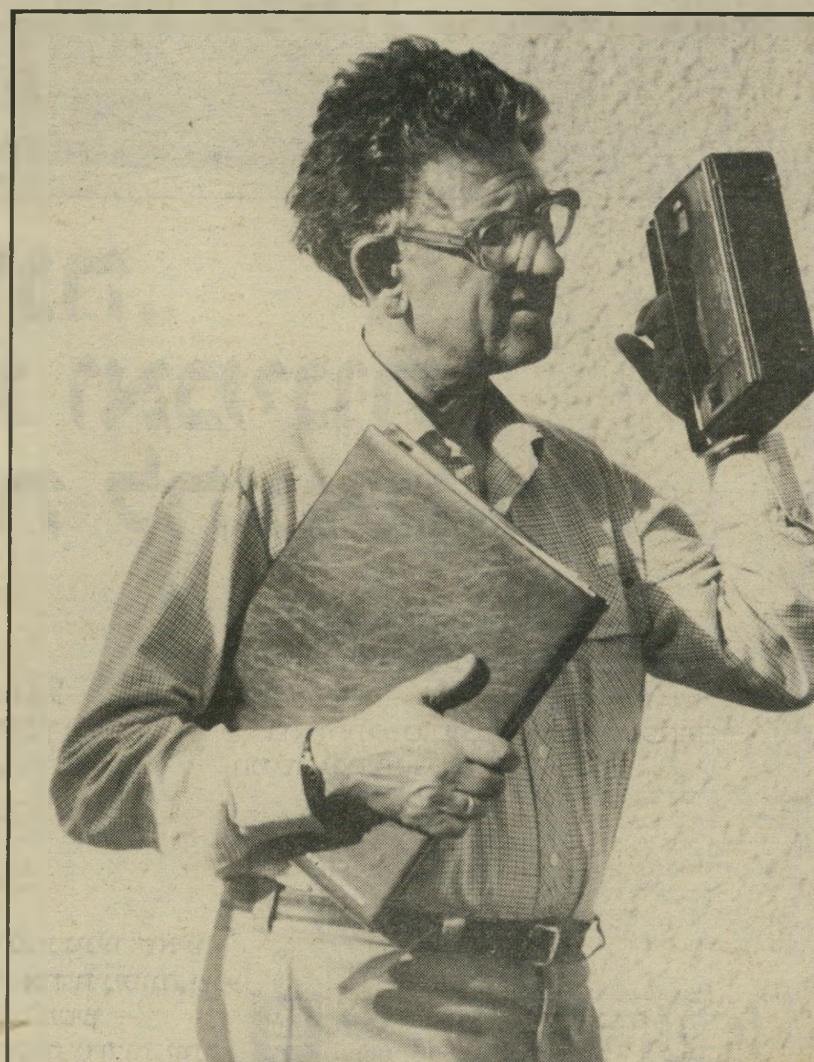
את ספר בראשית, שבו מצויים סיפורי-אוננות וגילוי-עיריות, הם לא הכניסו לרשימה זו.

אנשי "הרוב המוסרי" מתנגדים להפלות מלאכותיות, גם נושאים כמו חופש-העיתונות וחופש-הדיבור אינם נראים בעיניהם כערך מקודש.

הם פועלים להשבת "גשמות אבודות" לאמונה הנוצרית, על כל מי שמסכים לקבל על עצמו את עקרונות "הרוב המוסרי" נאמר שהוא "גולד מחדש". הנשיא-לשעבר של ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, הוא המפורסם שבין "הגולדים מחדש" — ודבר זה הביא, מן-הסתם, לאותה כימיה רתית כינו ובין מנחם בגין.

כדי להבין את הקשר המוזר שבין אנשי "הרוב המוסרי" לימין-החדש-ישראלי, קיים צורך להבין את השקפת-העולם הרתית הקנאית של פולוול ומאמיניו.

אמותם קובעת שלמני התגלותו השניה של ישוע הנוצרי, הכרחה הוא

תועמלן העצמי — בעת סינוי ימית רשימה שחורה של אנשי-רוח ועיתונאים